

FRAN ERJAVEC:

Moj in mladine prijatelj.

otovo si hvaležna, draga mladina, marsikateremu možu, ki ti podari vsak mesec v »Zvončku« perišče pouka in zabave. Iz svoje izkušnje vem, kako hvaležno izgovarja deca marsikatero ime, ki je natisnjeno nad tem ali onim člankom, nad tem ali onim spisom, in kako težko pričakuje, da to ime zopet in zopet zagleda.

Mladina pa čita rada, tako rada, da jo domači pisatelji ne morejo pogosto zadovoljiti, zato gremo v sili na posodo tudi k sosedom in prevedemo to ali ono delo na slovenski jezik. Umevno je in najnaravneje, da si izposojujemo pri svojih sosedih in prijateljih, ti so pa nam Slovencem — Hrvatje.

Mnogo mož imajo Hrvatje, ki so nakopičili mladini v izobilju prav, izbranega čtiva. Omenimo le može, kakor so Ivan vitez Trnski, Josip Milaković, Davorin Trstenjak (naš rojak), Štefan Mažuranić, J. E. pl. Tomić, Štefan Širola in drugi. Eden najmlajših in najdelavnejših hrvatskih mladinskih pisateljev je pa Franjin Rudolfo Magjer. Ker obhaja ta mož ravno letos desetletnico svojega pisateljevanja in ker morda dobimo tudi mi kmalu prevod te ali druge njegove mladinske povesti, je umestno, da se ga ob tej priliki spominjamo tudi v »Zvončku« in ga predstavimo naši mladini.

R. F. Magjer je učitelj na učiteljišču v Osjeku, rojen je bil pa v Zemunu, na skrajnem koncu Slavonije, blizu tam, kjer se izteka naša Sava v Dunav. Oče mu je bil krmar na parobrodu dunavske parobrodne družbe. Ko je bil star šest let, se preseli s starši v Osjek (mesto v Slavoniji ob Savi) in kmalu nato mu umrje oče, zaradi česar je trpel v mladosti veliko pomanjkanje. Ko je v Osjeku dovršil ljudsko šolo, je obiskoval štiri leta realno gimnazijo, nato pa učiteljišče. V učiteljišču je slovel kot eden najpridnejših in najnadarjenejših dijakov in kot tak se je že pozkušal na pisateljskem polju.

Po dokončanem šolanju je služboval nekaj časa kot učitelj v malem slavonskem selu Šljivoševcih, sedaj je pa učitelj na osješkem učiteljišču, kjer predava dušeslovje, hrvaščino in zgodovino.

Mlad je še R. F. Magjer, zato pa tem bolj delaven. V Osjeku je duša »Klubu hrvatskih književnika u Osijeku«, kjer urejuje tudi društveno glasilo »Književni Prilog«. V desetih letih svojega pisateljevanja je izdal že lepo število knjig za mladino in odrasle.

Največje njegovo mladinsko delo je almanah (zbirka) »U pjesmi i priči«, kjer je zbral najlepša dela 92 najboljših hrvatskih pisateljev ter jih zbrane na 584 straneh podal mladini. Iz te lepe knjige vidimo jasno, koliko iskrenih prijateljev ima hrvatska mladina.

Poleg tega je pa izdal za mladino še zbirko pesmi in povestic: »Slavice«, »Za cvjetne mladosti«, »Sa hrvatskog jadrana«, »Tri medvjeda«, »Majčine pripovijesti«, »Vilin dar«, »Sa sijela i prela« in še več drugih. Če omenimo, da je poleg tega tudi urednik hrvatskega mladinskega lista »Milodarke«, si lahko predstavljate, mladi čitatelji, izredno pridnost tega svojega prijatelja.

V vseh svojih delih se nam kaže rojen pesnik, zanimiv pisatelj in iskren prijatelj mladine. Oplemenititi duše in srca mladine, to je njegov namen, to bo plačilo za njegov trud.

Kličem ti, dragi moj hrvatski prijatelj, pojdi po tej poti dalje, hvaležna ti bo mladina in narod, ne samo hrvatska mladina, ampak tudi slovenska.

F. R. Magjer.